

mr. sc. MILIVOJ FLORIЈAN, dipl. ing. geodezije, predavač u trajnom zvanju
(1930 – 2020)

Duboko nas je potresla žalosna vijest da nas je dana 1. lipnja 2020. godine napustio cijenjeni kolega mr. sc. Milivoj Florijan, dipl. ing. geodezije. Ispraćaj dragog kolege obavljen je prema njegovoj želji tiho samo uz prisustvo najbliže obitelji i prijatelja. Za nas njegove kolege i prijatelje bio je to njegov neočekivan odlazak iz naše sredine i pored toga što smo znali da ima veći broj godina te narušeno zdravlje. Oproštaj od dragog Milivoja ili kako smo ga svi od milja zvali Mišo, obavljen je dana 5. lipnja 2020. godine na groblju Lovrijenac u Splitu. Oproštaju su prisustvovali: voljena mu i dobra supruga Fabjanka, kćerke Lidija i Tanja, brat Rudolf, unučad Lana, Luka i Ruben, nećaci Rafael, Natalija s obitelji, Nikša i Jelena, zet Tilman te ostala rodbina, kolege i prijatelji.

Životni put kolege Milivoja započeo je 22. kolovoza 1930. godine u malom banijskom mjestu Gvozdanskom, udaljenom 15 km od Dvora na Uni. Bio je najstarije dijete majke Ivke i oca Milana, upravitelja osnovne škole. Imao je dva brata, jedan je živio u Zagrebu, kojeg smo i upoznali, ali je nažalost umro. Drugi mu brat živi u Francuskoj.

Prve godine života i školovanja završio je u svome rodnom mjestu s roditeljima i braćom. Usljedio je ratni vjor, koji je prekinuo njegov san. Oca su mu neprijatelji odveli, a kuda? Milivoj nikad nije saznao. Majka se s braćom morala odseliti. Tako je Milivoj dio školovanja završio kod ujaka u Slavonskom Brodu, a dio u Krapini kod bake – oćeve majke. Kasnije odlazi u Zagreb na školovanje u Srednju tehničku školu geodetskog smjera koju je završio 1949. godine. Nakon srednje škole Milivoj je otišao na odsluženje obveznog vojnog roka u Valjevo, gdje se pokazao kao savjestan i geodetski točan. Po povratku s odsluženja vojnog roka Milivoj se zapošljava u Geodetskom zavodu Osijek i radi na poslovima novog premjera. Kao mladi ambiciozan stručnjak Milivoj je želio napredovati u geodetskoj struci i upisati se na Geodetski odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Međutim, po tadašnjim propisima nije se mogao odmah upisati na studij. Zato je morao uz redovni posao najprije položiti maturu kao svi gimnazijalci i tek tada se mogao upisati na Fakultet. Tako se uz veliki uloženi trud upisao na Geodetski odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu, kada smo se prvi put sreli 1953. godine. Na prvj godini bilo nas je oko 60 studenata, a diplomiralo nas je 22.

Svima nama iz te generacije 1953. godine ostalo je puno lijepih uspomena sa studija i unatoč tomu što smo teško živjeli, ali smo si uvijek međusobno pomagali kao vrlo složna generacija. Milivoj je kao stariji bio uvijek spreman pomoći mlađim kolegama savjetom ili na neki drugi način. Posebice nam je ostalo bezbroj lijepih doživljaja sa studentske prakse u Šilu na otoku Krku, koju je vodio profesor Ivan Krajziger, taj dobar profesor i čovjek. Ostalo nam je također i puno lijepih sjećanja iz crtaonice, gdje smo provodili čitave dane učeći, izrađujući programe, a u slobodnim trenucima igrao se i šah. Naime, naš kolega Sveto Štambuk bio je velemajstorski kandidat, pa se tako u crtaonici igrao vrhunski šah. Milivoj je ubrajan među najbolje šahiste. To sve nas je snažno povezalo i stvorilo među nama iz te generacije upisanih na studij Geodezije 1953. godine čvrsto prijateljstvo. Zato nam je svaki naš susret nakon završenog studija predstavljao veliko zadovoljstvo. Tako smo organizirali 25., 35. i 50. obljetnicu od upisa naše generacije na Tehnički fakultet u Zagrebu. Pritom je Milivoj uvijek bio jedan od organizatora tih skupova.

Milivoj je nakon završetka studija na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1959. godine radio tri godine u Našicama kao referent za geodetske poslove i inspekciju katastarsa u čitavom Kotaru. Godine 1963. odlazi raditi u Split u Zavod za izmjeru zemljišta. Kao ambiciozni mladi inženjer i željan novih znanja iz područja geodezije upisao se na poslijediplomski znanstveni studij na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Magistarski

rad o tada najmodernijim geodetskim elektrooptičkim daljinomjerima izradio je pod mentorstvom prof. dr. Veljka Petkovića. Nakon obrane magisterija na Geodetskom fakultetu vraća se u Osijek 1977. godine te se zapošljava na Višoj tehničkoj građevinskoj školi, koja kasnije postaje Građevinski fakultet Sveučilišta u Osijeku gdje ostaje do umirovljenja 1995. godine.

Njegova nastavna aktivnost na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku vezana je uz kolegij *Geodezija* od 1977. do 1995. godine. Radio je honorarno i nekoliko godina nakon umirovljenja. U mirovinu odlazi u nastavnom zvanju *predavača u trajnom zvanju*. Volio je prenositi svoje veliko znanje studentima, a oni su mu na tome bili vrlo zahvalni.

Znanstvena aktivnost mr. sc. Milivoja Florijana vezana je uz precizna mjerenja te ispitivanja pri mjerenju duljina elektrooptičkim i laserskim daljinomjerima. Iz tog je područja objavio nekoliko stručnih i znanstvenih radova te je aktivno sudjelovao u radu na desetak znanstvenih i stručnih skupova. Njegova stručna aktivnost vezana je uz precizna geodetska mjerenja (slijeganja objekata i progiba mostova) kao i za potrebna geodetska mjerenja tijekom izvođenja prometnica i objekata uz prometnice. Međutim, njegova najznačajnija stručna aktivnost vezana je uz provođenje geodetskog nadzora tijekom izgradnje nekoliko dionica autoceste A3. Godine 1986. izabran je u stručno zvanje *Stručni savjetnik*.

Kao pravi intelektualac u slobodnim trenucima volio je puno čitati ozbiljne knjige, a posebno je volio čitati stihove našeg književnika Dobriše Cesarića, toga značajnog hrvatskog pjesnika koji je produžio i oplemenio lirsku tradiciju Moderne. Cesarić je autor pjesama koje su odnjegovane na postmatoševskoj lirici i poetici Rilkeovog kruga.

Milivoj je uživao u prirodi te u čistom planinskom zraku. Tako je zavolio i planinarenje te se popeo na nekoliko visokih planinskih vrhova: Mont Blanc (4810 m), Musala (2925 m), Olimp (2918 m), Triglav (2863 m), Mosor (1340 m) i dr. S većine tih vrhova primili smo i njegove razglednice.

Kada je u mirovini iz Osijeka došao u Split, smjestio se sa suprugom Fabjankom (Splićankom) na najljepšem dijelu Splita, na Šetalištu Bačvice. Tada je u zasluženoj mirovini uživao u šetnjama po prekrasnoj Splitskoj rivi sa svojom voljenom unukom.

Teško je naći riječi utjehe njegovim najdražima: vjernoj i dobroj supruzi Fabjanki, kćerkama Lidiji i Tanji i ostaloj rodbini. Međutim, sigurno se može reći da oni mogu biti ponosni što su imali takvoga dobrog supruga, pažljivog i uspješnog oca, djeda i rođaka. Njegovo ime ostat će trajno upisano u našim srcima i u povijesti geodezije u Hrvatskoj.

Milivoj je bio pravi domoljub, dragi kolega, visoko cijenjeni geodetski stručnjak, dobar suprug i otac. Zato moramo zahvaliti kolegi i prijatelju Milivoju za sve što je učinio za nas i za ugled geodezije u Hrvatskoj.

Neka mu je vječna slava i hvala i laka mu naša hrvatska gruda.

Zahvaljujemo Milivojevoj supruzi Fabjanki na dostavljenim podacima te kolegama iz Osijeka na podacima iz njegova životopisa, jer bez njih ne bismo mogli napisati ovaj tekst sjećanja na Milivoja.

Miljenko Solarić, Nikola Solarić, Vladimir Moser i Franjo Ambroš